

A Fővárosi Ítéltábla a Németh és Herrmann Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Herrmann Géza ügyvéd) által képviselt kk. felperes neve (....) felperesnek, a dr. Jurida Petra Natália ügyvéd (....) által képviselt alperes neve (.....) alperes ellen személyiségi jogsértés megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. július 11. napján kelt 70.P...../2018/18. számú ítélete ellen a felperes 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes az államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket megfizetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, miszerint az alperes megsértette a felperes képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott S. magazin 2017. augusztus 24-én megjelent számának címlapján és a 48-49. oldalon engedély nélkül közzétette a felperes fényképét, és megsértette a felperes képmás és hangfelvétel védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a S. magazin Facebook oldalán 2017. augusztus 28-án a felperesről engedély nélkül videó-felvételt tett közzé. Eltiltotta az alperest a további jogsértéstől és kötelezte, hogy 15 napon belül távolítsa el a S. magazin Facebook oldaláról a fenti videó-felvételt. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000 forintot, valamint 63.500 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest külön felhívásra 20.000 forint, az alperest ugyanilyen módon 40.000 forint le nem rótt illeték állam javára történő megfizetésére.

A tényállás szerint felperes, aki G.J. színművész unokája 2011-ben vesetranszplantáción esett át, ezt követően betegségével, műtétjével és gyógyulásával gyakran foglalkozott a bulvármédia. Felperes rendszeresen részt vesz a Transzplantációs Alapítvány a Megújított Életekért (a továbbiakban: Alapítvány) nyári táboraiban. Édesanyja és törvényes képviselője, G. E. 2013. november 1-jén és 2014. június 28-án visszavonásig érvényes nyilatkozatban hozzájárulását adta az Alapítványnak ahhoz, hogy a transzplantáció történetét, a rendezvényeken vagy a táborban róla, illetve a felperesről készült fénykép- és/vagy filmfelvételeket szakmai rendezvényeken, illetve felvilágosító munkájában felhasználhassa, médiatermékben megjelenhessenek, továbbá, hogy a képekkel szoros összefüggésben lévő személyes és különleges adatokat a civil szervezet támogatói, illetve azok partnerei szintén a szervátültetéssel kapcsolatos felvilágosító munkájukkal összefüggésben

megismerhessék, azonban kikötötte, hogy azokat sem a támogatók, sem azok partnerei részére nem továbbíthatják. A felperes és törvényes képviselői nevében jogi képviselőjük 2016. március 7-én nyilatkozatot küldött az alperesnek arról, hogy nem engedélyezik a felperesről, illetve vele kapcsolatban semmilyen eseményről sem az üzemeltetésében működő, sem más sajtótermékek részére semmiféle információ, adat, esemény, fénykép közzétételét és ez a tilalom kiterjed a **G.J.**-ről szóló hírekre is. Megtiltották azt is, hogy a saját vagy mások Facebook-profilján a felperesről, illetve vele kapcsolatban közzétett információkat bármilyen módon felhasználja vagy a nyilvánosság számára közzé tegye.

A felperes 2017 augusztusában az Alapítvány táborában töltött egy hetet, ekkor még nem töltötte be a 16. életévét. A táborban megjelent a **S.** magazin újságírója, **S.-né D.Zs.** és az újságnak dolgozó fotós, **G.-né O.P.** Az újságíró az uszodában találkozott a felperessel, aki rövid interjút adott neki, amit telefonján rögzített, a fotós pedig fényképeket készített róla és másokról is. Ekkor a felperes törvényes képviselői nem voltak jelen, a fényképezéshez, a videofelvétel készítéséhez, illetve felhasználásához nem járultak hozzá.

Az alperes által kiadott **S.** magazin 2017. augusztus 24-én megjelent számának címlapján látható egy fotó **G.J.**-ről és a felperesről, a 48-49. oldalán egy cikk az Alapítvány nyári táborával foglalkozik, ebben szó van a felperesről, a hozzá csatolt képek között szerepel egy a felperesről a medencében készült és egy olyan fotó, ami róla és egy másik táborozóról készült. Ezek a felperes úszónadrágban van, az egyikén válltól, a másikon deréktól felfelé látható, és itt is szerepel **G.J.** fényképe. A lapszámot beharangozó reklámfilm is készült, ebben a címlapfotó és a cikkhez mellékelte fényképek is megjelennek, a film felhasználásnak pontos ideje és módja nem ismert. A **S.** magazin Facebook-oldalán 2017. augusztus 28-án az alperes nyilvános poszt formájában közzétette az újságírónak a felperessel készített videó-interjúját, ehhez a felperes veseátültetésével és az azóta történt eseményekkel kapcsolatos kísérő szöveget is fűzött.

A felperes keresetében a magazinban való megjelenés tekintetében a képmás, a Facebook-oldalon való közzététel esetében a képmás- és hangfelvétel védelméhez fűződő személyiségi joga alperesi megsértésének megállapítását kérte. Továbbá kérte annak megállapítását, hogy az alperes azzal is megsértette a képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát, hogy a lap megjelenését megelőző egy hét során közzétette azt a reklámfilm, amelyben a fényképeit engedélye nélkül felhasználta, egyidejűleg megsértette a magántitok védelméhez fűződő személyiségi jogát is, mert a filmben elhangzott, hogy korábban transzplantációs műtéten esett át. Kérte az alperest a jövőbeni jogsértéstől eltiltani, a Facebook poszt törlésére, emellett 500.000 forint sérelemdíj és ugyanennyi gazdagodás megfizetésére kötelezni.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, a fényképek és a videofelvétel körében engedélyre hivatkozott, a reklámmal kapcsolatos keresetet pedig nem tartotta elég határozottnak.

Az elsőfokú bíróság a keresetet nagyobb részben alaposnak találta, határozatát a Ptk. 2:42. § (2) bekezdésére, 2:43. § g) pontjára és 2:48. § (1) bekezdésére alapította.

Figyelemmel a 2016. márciusi nyilatkozatra, ami az előző nyilatkozatok visszavonásának értékelhető nem fogadta el bizonyítottan az alperes részéről, hogy a fénykép, illetve a videofelvételek készítéséhez és felhasználásához engedéllyel rendelkezett a felperes törvényes képviselőjétől. Ezért a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a) és b) pontja szerint megállapította a jogsértést az újságban történt felhasználás és a Facebookon történt közzététel kapcsán, eltiltotta az alperest a

további jogsértéstől, kötelezte a videó Facebookról való törlésére, valamint a 2:52. § (1) és (3) bekezdésének alkalmazásával 500.000 forint sérelemdíj fizetésére is kötelezte az alperest, mert a kért összeget a jogsértés súlyával arányban állónak ítélte.

A reklámfilmben történt felhasználás miatt azonban nem állapított meg jogsértést az eljáró bíróság, mert a felperes nem terjesztett elő olyan kereseti kérelmet, amiről érdemben dönteni lehetett volna. Utalva a Pp. 215. §-ára kifejtette, miszerint a bíróság csak azt a konkrét személyiségi jogot sértő magatartást és azon személyiségi jog sérelmét vizsgálhatja, amelyet a felperes a kereseti kérelmében megjelölt, és arra is rámutatott, hogy a jogsértés körülményeire az ítélet rendelkező részének ki kell terjednie. A felperes a perben a fényképei reklámfilmben való közzétételét kifogásolta, de a jogsértés idejét és módját nem tudta pontosan meghatározni, ezzel kapcsolatban csak feltételezésekbe bocsátkozott, annak ellenére is, hogy az elsőfokú bíróság már az első tárgyaláson kifejezetten felhívta jogi képviselője figyelmét e körben a kereset pontosításának a szükségességére. Ezt követően a felperes indítványozta ugyan a reklámfilm becsatolását, aminek az alperes eleget is tett, de további érdemi előadást vagy indítványt nem tett. Az ítélet kitért rá, hogy konkrét ismeretek hiányában a felperes megfontolhatta volna ezen kereseti kérelem más módon, más tartalommal való előterjesztését, illetve lehetősége lett volna bizonyítási indítvány tételére a reklámfilm vetítésének körülményei kapcsán, akár az alperestől való adatkérés, akár más szerv megkeresése útján vagy maga is beszerezhetette volna ezeket az információkat. Mindezek hiányában a törvényszék a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdései szerint a rendelkezésére álló adatok alapján döntött és a fényképek reklámfilmben való megjelenését sérelmező részében a keresetet annak határozatlansága okán elutasította.

A felperes a reklámfilm kapcsán azt is sérelmezte, hogy abban a magántitkát képező információt is közzétettek, nevezetesen azt, hogy transzplantáltak. Az elsőfokú bíróság ezt a kereseti kérelmet sem találta határozottnak. Kiemelte továbbá, hogy ezen információ semmiképp nem minősül magántitoknak, mivel ez 2010 vége óta a médiában rendszeresen közzétett, és ezért közismert tény. Erre tekintettel ez a kereseti kérelem sem foghatott helyt.

Elutasította az elsőfokú bíróság a gazdagodás megfizetésére irányuló, a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés e) pontján alapuló felperesi igényt is. Kiemelte, hogy noha objektív jogkövetkezményről van szó, ugyanakkor a felperesnek a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a gazdagodás összegét és a jogsértő magatartással való okozati összefüggését igazolnia kell. A felperes azzal érvelt, hogy amennyiben hozzájárult volna a reklámfilmben való szerepléséhez, akkor neki azért 500.000 forint járt volna, vagyis az alperes ezzel az összeggel gazdagodott, mert nem fizetett díjazást számára. Az elsőfokú bíróság a felperes részéről az összecszerűség alátámasztására csatolt szerződésekről megállapította, hogy azok a perbeli esetre vonatkozóan nem hordoznak semmilyen információt, mivel teljes reklámfilmek elkészítésére és hosszabb távú felhasználásra vonatkoznak, és semmi nem derül ki arról, hogy egy szereplő fényképfelvételének felhasználásáért milyen ellenértéket fizetett volna az alperes.

A döntés ellen a felperes fellebbezett, ebben az ítéletet kérte a keresetét elutasító részében megváltoztatni, a további jogsértéseket megállapítani és az alperest 500.000 forint gazdagodás megfizetésére kötelezni.

Fenntartotta, miszerint a jogellenes felhasználás kétségbevonhatatlanul megvalósult azzal, hogy az alperes a reklámfilm a hozzájárulása nélkül, illetve az előzetes tilalom ellenére elkészítette és a sugárzását igazoló N. E. tanú vallomásaival bizonyítottan közzétette. Vitatta, hogy hiányoznának a konkrét adatok, hiszen a felperes nevét, képmását és az egészségi állapotáról szóló információkat

jelentetett meg az alperes, tehát a jogsértést már akkor is megvalósította volna, ha a reklámfilm csak egyetlen alkalommal adja közre. Álláspontja szerint a bíróság életszerűtlenül várta el tőle, hogy közölje milyen adókon, meddig és hányszor adták le a reklámot. Ezért tévedett az elsőfokú bíróság, amikor nem állapította meg a jogsértést a reklámmal kapcsolatosan és csak a gazdagodás összegének meghatározásában lett volna mérlegelési lehetősége. A követelés mértékének igazolására csatolt szerződéseket a perben értékelhetőnek tartotta, kifejtette, hogy a díjazás nagyobb részt a szereplő „reklámmértékétől”, vagyis attól függ, hogy mennyire tarthat számot a közönség érdeklődésére. Adott esetben a felperes nevét és képmását, mint a híres színész unokáját használta fel az alperes, ezért az azzal arányos gazdagodás is magas. Megjegyezte, miszerint közismert tény, hogy a bulvársajtó funkciója a profitszerzés, ennél fogva a jogsértő magatartás szankciója sem lehet egyéb, mint az azzal szerzett profit elvonása a kárt szenvedett személy javára. Rámutatott, hogy a jogalkotó a személyiségi jogok védelmét nem tette attól függővé, hogy az kaphat védelmet, aki a jogsértés mértékét és módját fillérre pontosan tudja bizonyítani, mivel ez gyakorlatilag lehetetlen lenne. A jogalkotó célja a személyiségi jogok általános védelme. Az, hogy a törvényszék egy nyilvánvalóan jogsértő reklámfilm szankció nélkül hagy ellentétet ezzel a jogalkotói akarattal.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult.

Nem voltak fellebbezettek a döntésnek a S. magazinban és annak Facebook oldalán történt közlés jogsértő voltát megállapító és jogkövetkezményeket alkalmazó, továbbá sérelemdíj fizetésére vonatkozó rendelkezései, ezért ebben a részében az ítélet - figyelemmel a Pp.253. § (3) bekezdésére - jogerőre emelkedett.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellően feltárta, abból az anyagi, illetve eljárási jogszabályok megfelelő és a bírósági gyakorlattal is összhangban álló alkalmazásával jutott arra a következtetésre, hogy a felperes fényképeit felhasználó reklámfilm tekintetében nem állapítható meg a képmás, illetve a magántitok védelméhez fűződő jog megsértése és nincs helye gazdagodás megtérítésének sem. Döntésével és indokaival a másodfokú bíróság mindenben egyetértett, kizárólag a fellebbezésben írtak miatt az alábbiakat fejti ki.

A keresetlevél kötelező tartalmi elemeit felsoroló Pp. 121. § (1) bekezdés e) pontja értelmében a keresetlevélben fel kell tüntetni a bíróság döntésére irányuló határozott kérelmet. A felperes azonban ennek a jogszabályi előírásnak nem tett maradéktalanul eleget. A személyiségi jogi perekben konkrétan meg kell határozni, hogy melyik az a magatartás, amit a felperes jogsértőnek állít. Nem elegendő, ha a felperes meghatározza, hogy mely cselekménnyel valósítja vagy valósította meg az alperes a jogsértést, hanem pontosan meg kell jelölni annak a külvilág számára észlelhető körülményeit. Adott esetben ehhez szervesen hozzátartozik, hogy a felperes fényképeit nem vitásan engedély nélkül tartalmazó reklámfilm mely időpont(ok)ban, milyen televíziós csatorná(ko)n volt látható.

Ebben a körben a felperest terhelte a bizonyítás a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján és erről, csakúgy, mint a kereseti kérelem pontos előterjesztésének szükségességéről megfelelően kioktatta jogi képviselőjét már az ügy első tárgyalásán az eljáró bíróság. A felperes a bizonyítási kötelezettségének ennek ellenére nem tett eleget. N. E. tanú azon túl, hogy a reklámanyagot látta, vallomásaiban nem tudott nyilatkozni sem arról, hogy az pontosan mikor történt, sem arról, hogy ténylegesen melyik televíziós csatorna sugározta a reklámot. Helytállóan érvelt fellebbezésében a felperes, hogy már egyszeri közzététel is megalapozhatja a jogsértés megállapítását, ám annak időpontját nem

elégleges hozzávetőleg megbecsülni, hanem beazonosítható módon meg kell jelölni, hogy erre az egyetlen alkalomra pontosan melyik csatornán és mely időpontban került sor, és ez nem lehetetlen vagy ésszerűtlen elvárás a felperessel szemben. A felperes azt követően, hogy az alperes csatolta a reklámfilmét, illetve a törvényszék meghallgatta N. E. tanút, akinek vallomása alapján nem volt pontosítható a kereseti kérelem, nem terjesztett elő a reklámfilm sugárzása körülményeinek tisztázására bizonyítási indítványt.

Minderre tekintettel helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdései alkalmazásával a rendelkezésére álló adatok alapján döntött és a reklámfilmmel kapcsolatosan előterjesztett képmás, illetve magántitok védelméhez fűződő jog megsértésére irányuló kereseteket azok határozatlansága és bizonyítatlansága miatt elutasította.

Jogsértés hiányában a reklámfilmmel kapcsolatos gazdagodásra vonatkozó követelés sem foghatott helyt, emellett másodlagos indokként a másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú ítéletnek az összecszerűség körében kifejtett megállapításait.

A kifejtettek miatt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését helyes indokai alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ennek okán a Pp. 239. §-a és 78. § (1) bekezdése értelmében a felperes tartozik megtéríteni az alperesnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a képviselőt ellátó ügyvéd 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, továbbá 4/A. § (1) bekezdése szerint meghatározott munkadíjából áll.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére a felperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 15. § (1) és (3) bekezdései alapján köteles.

Budapest, 2018. december 6.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző